

Hadak

Útján

Bajtársi Híradó

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója

LXXV. évfolyam

2024. október-december

586. szám

Simonyi László MHBK kp. vezető emeritus (Chicago) visszaemlékezése 2024 őszén: Az utolsó magyar karácsony

1944 december volt, küszöbön állt karácsony ünnepe. Én és sok más pesti család, alkalmazottakkal apám pesti minisztériumából, itt próbált túlélni, egy dunántúli faluban, Kőszeg és Sopron között, néhány mérföldre az osztrák határtól. A kormány ezt egy rövid időre szóló kirendelésnek nevezte, mi azonban éreztük, hogy ezek az első lépési voltak a mi hosszabb menekülésünknek. Hogy a távollét meddig fog tartani, senki sem tudta. Apám még hitt abban, hogy jönnek majd mégis a "titkos" német fegyverek, de amikor rákérdeztem, hogy hogyan fogják ezeket itt használni, a Hazánkban, arra nemigen kaptam feleletet. S a "titkos" fegyverek olyan titkosak voltak, hogy sohasem láttunk belőlük egyet sem...

A falu egyik parasztházában ültem egyedül a tisztaszobában egy szépen faragott padon, egy terítővel takart asztalnál, kinézve a függönyös kis ablakon a közeledő alkonyba. December 24.-e volt, láttam a falon függő színes naptáron is. Anyám kint volt a konyhában, az óriási sparhertet megosztva a házigazda feleségével, aki az közös vacsora részét főzte, míg anyám csinálta a nokedlit a jószagúan rotyogó disznópökölthöz. Apám még a "hivatalban" volt, a falusi elemi iskola egyik átszervezett osztályán az aktákat ajnározta. Húgocskám mellettem aludt a padon, amit az ő ágyikójának nevezünk ki.

Én meg tovább néztem a sötétbe. Az asztalon ott állt egy elég nagy és dús fenyőág - egész fa nem volt -, s az én feladatom volt, hogy a cigarettásdobozok ezüstpapírjából öszenyomott "díszeket" a "karácsonyfára" akasszam. Tíz perc alatt kész lettem. Aztán hátradültem a padon s becsuktam a szemeimet... A tavalyi karácsonyi szobát láttam, nálunk, otthon Pesten, egy helyes kis lakásban a Nagykörútra nyíló utcában, a második emeleten...

**Hadak Útján Bajtársi Híradó -
A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
tájékoztatója. Indult 1949 áprilisában
Ausztriában ill. Bajorországban, "MHBK
Központi Tájékoztató" címen.
Az MHBK-t alapította Zákó András m.kir.
vezérőrnagy Innsbruckban ill. Klagenfurtban
1947-48-ban.**

**World Federation of Hungarian Veterans
Official Review, Quarterly Periodical**
Megjelenik negyedévenként, ISSN 0847-2599
Kiadó és szerkesztő/Publisher and Editor: Dr.
Tóth Gergely, MHBK központi vezető
Nyomda/Printing: Terc, Budapest
Pénztáros és elosztó: Borbás Erzsébet

A szerkesztő levelezési címe:

Dr. Tóth Gergely

801 S. Federal Hwy., #205

Pompano Beach, FL 33062, USA

Email: hadakutjan@yahoo.com

Az emailben továbbított gépelt anyagot kérjük
sima word-formátumban elküldeni, mert egyébként
nem tudjuk garantálni a megjelenést.

**Kérünk minden címváltozást is a fenti
emailcímen bejelenteni.**

**Minden lapfenntartási hozzájárulást, Zrínyi
Alap járadékot kérünk az alábbi címekre
kiállítani, lehetőleg USA dollárban:**

1. USA/Kanada csekken: egyelőre
Gergely Toth névre kiállítva, a szerkesztő
címére postázva (a Memo-ba: MHBK)

2. Banki átutalással az USA-ból:

Routing nr. [for Wire transfers]: 021000021

Account nr.: 638360377

(Routing nr. [for ACH transactions]: 267084131)

3. Banki átutalással máshonnan:

Swift code: CHASUS33

Account nr.: 638360377

(JPMorgan Chase Bank, 383 Madison Ave., New
York, NY 10017)

Utalások Kanadán belül: l. a 11. oldalon

Beküldött kéziratokat és fényképeket nem
őrünk meg és nem küldünk vissza. A
szükséges javítás és a rövidítés jogát
fenntartjuk. A névvel aláírt cikkek nem
feltétlenül tükrözik a szerkesztő és a kiadó
álláspontját, s azokért mindenkor a cikkíró
felelős. Folyóiratunkban megjelent írásokat –
a szerző és lapunk megnevezésével – más
újságok és honlapok szabadon átvehetik.

Lapzárta:

Április 1, augusztus 1, ill. november 25.

Az időről-időre fellépő helyhiány kapcsán
megértésüket kérjük, amennyiben lehet, a
beküldött anyagot a következő számokban
közöljük.

A tartalomból:

-Köszönetünk Borbás Erzsébetnek

-Elhunyt Jármay Tamás (Sao Paulo)

-Csoportjaink beszámolóí

-Megemlékezések, programok az ősz folyamán

-Méltatások, rövid hírek

Ott volt a család minden Budapesten élő tagja; nagy, gyönyörűen díszített karácsonyfa állt a nappali sarkában, az új zongora mellett, aminek utolsó részletét novemberben fizette ki apám. A földön pedig ízlésesen elrendezve a karácsonyfa alatt, ott voltak az ajándékok. Babák a húgomnak, aki csak négy éves volt, a rokonoknak, s nekem, ott voltak a játék tankok, kis aknavető, ólomkatonák, papírmásé rohamsisak, és néhány mesekönyv a húgomnak...

-A tisztaszoba ajtaja kinyílt. Apám, anyám bejöttek, felkeltették a húgomat, körülállták a fenyőággal díszített asztalt. Anyám alátett egy katonaruhás babát, ami a húgomnak szólt, apám meg belenyúlt a régi irodatáskájába, és kivett egy könyvet, elémtette, mondván: "Ezt az utolsó napon találtam a kedvenc könyvesboltunkban... Boldog karácsonyt! Lenéztem a szépen bekötött könyvre: "Karácsony", May Károly könyve.

És ekkor egy percre nem hallottam képzeletemben a szovjet tüzéség szünni nem akaró robbantásait, amik akkor már Budapest belső házait rombolták... Egy percre nem hallottam a vijjogva bevágó aknákat, a szovjet vadász-bombázók mélytámadásainak borzasztó zaját, amitől a lent ételért sorbanállók úgy szenvedtek. Én most itt voltam a tisztaszobában, kezemben most már a tizedik May Károly könyvvel - s tudtam, hogy a másik kilenc kötet, ami otthon maradt a szobámban Budapesten, épp úgy elveszett, mint a családi otthon, mint Budapest, mint Magyarország - s mint az egész Második Világháború!

Sokkal később tudtam meg, hogy nagynéném súlyosan sebesült férjét, Hadnagy Endre rep. századost talán épp akkor vitték be a budai Szikla-pincében működő katonai kórházba, ahol először sikeresen megoperálták, de ahol aztán meghalt a Hazáért, mint egy repülőlegénységből álló gyalogoszád parancsnoka.

S a "titkos" fegyverek titkosak maradtak... És a Jézuska csak egy rövid időre állt meg a kis falusi ház előtt, hogy megengedje apámnak, hogy May Károly "Karácsony" című könyvét, a karácsonyi ajándékot odaadhassa a fiának...

Minden kedves bajtársunknak és olvasónknak áldott karácsonyt és békés új évet kíván szeretettel a szerkesztő.

dreamstime.com

Részletek Dobozy István, az MHBK Délausztráliai „Zákó András” főcsoport vezetője, az MHBK központi vezetőjének ausztráliai helyettese, a Szent László Társaság (1861) és Rend ausztráliai törzsszéktartója jelentéseiből Adelaide-ből, a helyi MHBK Értesítő 2024 október-decemberi számából, kivonatosan:

Tisztelt Bajtársak!

1956 október 23, forradalmunk és szabadságharcunk. A Délausztráliai Magyar Egyesületek Szövetsége a megemlékezést október 20.-án tartotta Adelaide-ben a magyar református templomban. 23.-án a Karitász ebédje keretében ismét megemlékeztünk az 1956-os eseményekről. Két vendégünk érkezett Melbourne-ből, a Vitézi Rend Ausztrália-i székkapitánya, v. Ámos Lilla, és v. Fekete Marika. v. Nagy Ákos ajánlatára mindketten megkapták MHBK tagságukat és csatlakoztak a Melbourne-i MHBK csoport tagjaihoz, akik már 2012 óta a Délausztráliai „Zákó András” főcsoportunkon keresztül támogatják az MHBK munkáját. Az ebéd elfogyasztása után felsorakoztunk az emlékműnél, ahol mindenki egy-egy szál virág elhelyezésével fejezte ki tiszteletét mindazoknak, akik szenvedtek Hazánk szabadságáért.

v. Fekete Marika, v. Nagy Ákos, v. Ámos Lilla és Dobozy István

A megemlékezés a Magyar Himnusz eléneklésével végződött

Kívánunk kellemes karácsonyi ünnepeket - Urunk születése töltse be örömmel lelketeket! Adjon az Úr erőt, egészséget és boldogságot az új esztendőre!

-Délaustrália-i "Zákó András" Főcsoport: Antal Ferenc és Éva, Berekally Magdolna, Bödő György, Cooper Katalin, Dobozy Mariandl és István, Fekete Árpád, Jakab G. István és Marika, v. Kiss Katalin, Kish Barbara, v. Nagy Ákos, Papp Kornél, Robert Katalin, Scheer Jutka, Nt. Szabó Attila és Zsuzsa, Tánczos Sándor és Szalay Rózsa.

-Victoria-i bajtársaink:v. Ámon Lilla, Dankó Ferenc, v. Fekete Marika, Rigó Sándor és Edit és Sággy Imre.

-NSW-i bajtársaink: v. Uhrweiss Benedek és Vass Sándor.

-Dr.Tóth Gergely: központi vezető/a Hadak Útján Híradó főszerkesztője, és Borbás Erzsébet pénztáros.

-USA: Simonyi László kp. vezető emeritus.

Magas Dóra jelentései Calgaryból

1956-os megemlékezés Calgaryban

A Calgary-i MHBK-csoport Szabadságharcunk 68. évfordulójáról az Árpádházi Szent Erzsébet templom előtt álló hősi emlékműnél emlékezett meg, a magyar közösség számos tagjával. Hartmann Péter felkérte a jelenlevőket a Himnusz eléneklésére, majd Becskei Robert Calgary-i MHBK csoportvezető emlékezett 1956-ról. Ezután Várvidi József, az MHBK Kanadai főcsoportja vezetője mondta el ünnepi beszédét. A Szent Erzsébet templom plébánosa megszentelte az emlékműnél elhelyezett koszorúkat, melyeket az MHBK, a Vitézi Rend és a Magyar Ház helyezett el. Majd Tollas Tibor versét, „Október 23”, Biró György szavalta, s a Hiszekegy zárta a megemlékezést. Az alábbi gondolatokkal szeretném zárni a 2024. október 23.-i megemlékezésünket: *Sajnos ma is történelmi napokat élünk. Ezért emlékezzünk ábitattal hősi halottainkra, és legyen erős hitünk, hogy 1956 hősi példája nemzetünket helyes irányba vezeti. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke szavait idézem: "Magyarnak lenni annyit jelent, mint küzdeni, ezt tanítják '56 hősei, ezt követelik tőlünk '56 hősei."*

Kanadai Veteránok Napja, Calgary, november 11

A veteránok napja a "fegyverszüneti nap" (*Armistice Day*) szövetségi ünnep az Amerikai Egyesült Államokban, amelyet minden év november 11.-én tartanak. Ugyanezen a napon Kanadában, Európában és a világ más országaiban is megemlékezéseket tartanak az I. Világháborút lezáró aláírások emlékére. A fegyverszüneti egyezményt 1918. november 11.-én írták alá. -2024. november 11.-én Kanadában a veteránok napján különböző ünnepekkkel emlékeznek, és ezzel tisztelik meg mindazokat, akik a kanadai hadseregében szolgáltak. A Calgary-i Katonai Múzeumban az idén is ünnepélyes megemlékezést tartottak a veteránok tiszteletére. A jelenlévők között voltak Kanada fegyveres erőinek aktív tagjai, veteránok, helyi politikusok és külföldi méltóságok, valamint sok Calgary-i lakos, akik azért jöttek, hogy tiszteletüket fejezzék ki azoknak, akik életüket vesztették, miközben védték az országukat. Míg néhány katona, tengerész és repülő a háború fizikai és láthatatlan sebhelyeit hordozva tért haza, mások pedig soha nem tértek vissza. A Calgary-i MHBK is kapott hivatalos meghívót erre az ünnepra. Köszönettel fogadtuk el ezt a megtisztelő meghívást. Jelen voltak Becskey Robert, a Calgary-i Csoport új vezetője és neje Becskey Sárka, Várvidi József, a Kanadai Főcsoport vezetője és neje Várvidi Ilona, Magas Dóra pénztáros, igazgatósági tag, Angyalfi Klementina titkár és férje Dr. Angyalfi István. Az MHBK nevében Becskey Robert helyezte el a koszorút azokért, akik életüket áldozták hazájukért.

Elhunyt volt Sao Paulo-i csoportvezetőnk, Jármy Tamás

Lánya, Andrea írta: “Sajnos szomorú hírrrel fordulunk hozzád, hogy drága édesapám elhunyt július utolsó napján. Az utolsó hónapjai nehezek voltak a kórral járó problémákkal, kitartóan viselte addig, ameddig sikerült az orvosok, a család és a Jó Isten segítségével. Mondhatjuk hogy lepihent. Édesanyám írt róla bővebben a Hadak Útjába:

Jármy Tamás 1936. október 12.- én született Budapesten, és elhunyt São Paulo/Brazíliában 2024. július 31.- én. Fiatalon kezdte a háborút követő menekülteletet, először bajor falvakban. Később szüleivel Paraguayba, majd később Brazíliába emigráltak, de a magyarság érzése mindenhol erősen megmaradt benne. Végzettsége elektromérnök volt, több nagy külföldi cégnél dolgozott és később saját céget alapított. Gyászolja családja: felesége szül. Nyirő Katalin, két lánya, egy fia és négy unokája.

Kora miatt nem vett részt a II. Világháborúban mint katona, de szívében mélyen hordozta az MHBK ügyét családi multja miatt. Apja Jármy László tartalékos hadnagy, apósa vitéz Nyirő Péter vezérkari őrnagy volt, akiktől átvette a katonaság tiszteletét. Apjával járt az MHBK gyűlésekre, Borbála-napokra, és 1994 óta volt az itteni csoport pénztárosa. A São Pauloi MHBK-csoport gyűlései 2009-ben megszűntek, az utolsó tényleges m. kir. katona, Nedavaska Vilmos őrmester és fegyvermester halálával, de a volt csoport továbbra is kapta a Hadak Útját, és ezt Tamás juttatta el az olvasóknak, amit most már lánya, Deraniné Jármy Andrea vállal.”

A Jóisten nyugosztalja! – a szerk.

Ünnepi vitézavatás a Gödöllői Királyi Kastélyban

A főkapitány kijelentette, hogy a magyar katona vitézi helytállása nem véletlenül szerepel előkelő helyen évezredes hadtörténelmünkben.

2024. 09. 01., mno.hu. Beküldte: v. Hegyi Gábor (Köln)

A Habsburgok nádori – magyar – ágából származó vitéz Habsburg-Lotharingiai József Károly főherceg, magyar királyi herceg, főkapitány irányítása alatt álló, a Lovagrendek Nemzetközi Bizottsága (ICOC) által elismert **Vitézi Rend augusztus 31-én a Gödöllői Királyi Kastélyban tartotta idei vitézavatási ünnepségét.** Az ünnepi szertartás előtt a Vitézi Rend mai szerepével kapcsolatban nyilatkozatra kértük József Károlyt.

A főkapitány kijelentette, hogy a magyar katona vitézi helytállása nem véletlenül szerepel előkelő helyen évezredes hadtörténelmünkben. Erre a helytállásra ma is nagy szüksége van a nemzetnek, hiszen a szomszédságunkban háború dúl, és a fegyverek önmagukban mit sem érnek, ha a kezelőikből hiányzik a bátorság. A Horthy Miklós kormányzó elnökletével 1920 szeptemberében megalakult Országos Vitézi Szék a kornak megfelelő célokat jelölt ki a rend számára. Azóta viszont sok idő eltelt, a megváltozott körülmények új kihívások és feladatok elé állítják a rendet, amely itthon és határainkon túl is egyre népszerűbb.

József Károly megjegyezte, hogy az általa vezetett Vitézi Rend törzskapitányságai itthon és távoli földrészeken is szerveződnek, és elkötelezett szellemi támogatói a magyar függetlenségnek és szabadságnak. Kitért arra, hogy az illusztris résztvevők között örömmel üdvözli vitéz dr. Pier Felice degli Conti Uberti urat, az ICOC elnökét, a Vitézi Rend itáliai törzskapitányát és nejét, valamint az új rendtársat, II. Lekát, Albánia koronahercegét, továbbá Yasmine el Senussi of Lybia hercegnőt és vitéz dr. Prinz Philipp Ernst zu Hohenlohe-Langenburg herceget, németországi törzskapitányt a leányával.

A zsúfolásig telt kastélytemplomban az ünnepi szentmisét főtisztelendő vitéz Szerencsés Zsolt atya, a rend székkapitánya celebrálta. Szentbeszédében szólt a tízparancsolat mai szerepéről, arról, hogy ez az egyszerűen és tömören megfogalmazott törvény sokak szívéből kezd eltűnedezni, holott az Úr szándéka szerint ott kellene gyökereznie, mert csak ez adhat életre szóló hitet és erkölcsi útmutatást.

A szentmise után vitéz dr. Berniczei-Roykó Ádám főkapitány-helyettes üdvözölte a rendtársakat, a

megjelent hercegeket, hercegnőket, valamint az ICOC elnökét, majd köszöntötte a főkapitányt abból az alkalomból, hogy Szent István király ünnepén Sulyok Tamás köztársasági elnöktől megkapta a Magyar Érdemrend Parancsnoki Keresztje kitüntetését, Magyarország jó hírnevének öregbítését szolgáló, hazánk és kultúránk, illetve keresztény elkötelezettségünk képviselőjét támogató tevékenységének elismeréseként. A résztvevők háromszoros hurrá kiáltással köszöntötték József Károlyt.

A főkapitány-helyettes ezután bejelentette, hogy Prince Ermias Sahle-Selassie Haile-Selassie császári herceg, az Etióp Koronatanács elnöke, I. Haile Selassie császár unokája főkapitányi vitézi avatást követően, törzskapitányi rangban csatlakozott a rendhez.

Elismeréssel szólt a rend néhány tagjáról, akik nemrég állami kitüntetésekben részesültek. Berniczei-Roykó Ádám emlékeztetett arra, hogy augusztus 31. két történelmi eseménynek is az évfordulója. Az egyik 1947-hez, a kékcédulás választások napjához kapcsolódik, amikor a vitézi cím használatát is betiltó kommunisták az elcsalt választással, majd az azt követő több ciklusos diktatúrával fél évszázadnál többet raboltak el a nemzet szabad életéből. A másik évforduló a lengyelországi szolidaritás és szabadság ünnepnapja. Ez az 1980-as gdanski megállapodás, vagyis a Szolidaritás mozgalom létrejöttének ünnepe. Két végpont. Egy elnyomás kezdete 1947-ben idehaza és a bolsevik elnyomás végének kezdete 1980-ban Lengyelországban.

Ezután vitéz boronkai és nezettei Boronkay Róbert főszéktartó törzskapitány mondott angol nyelvű köszöntőt, majd József Károly főkapitány mondta el az ünnepi beszédét, amelyet vitéz borgói és nagysikarlói Kóczy T. László széki bíró, törzskapitány szinkrontolmácsolással fordított angolra. A beszédek követően került sor a várományosok eskütételére, amely Szerencsés Zsolt atya irányításával ment végbe. Az avatási ceremóniát követően a főkapitány vitézzé avatta a várományosokat, majd átadta a kitüntetések és az előléptetési okiratokat.

Az ünnepség zárásaként vitéz vejkei Vejkey Imre spirituális törzskapitány, országgyűlési képviselő mondott ünnepi beszédet, amelyben a Vitézi Rendnek a keresztény értékrendet őrző szerepét is hangsúlyozta. A résztvevők elénekelték a Himnuszt, a Boldogasszony anyánk ősi himnuszt és a Székely himnuszt. -A felemelő ünnepség kivonulása rendben, a Szent Korona másolatát vivő koronaőr vezetésével zajlott. A kastélyban állófogadás és díszvacsora várta a vendégeket. A Vitézi Rend idei nagy ünnepsége méltó alkalmat nyújtott a több részes ceremóniához, amely nemcsak hagyományőrzésről, hanem a nemzetmegtartó vitézi szellem ébren tartásáról is szólt.

Nemes Richárd m. kir. t. hadnagy sírja, Hermitage (Farrell/Sharon), Pennsylvania, magyar katolikus temető. A szerk. felvétele 2024

Tisztelt Olvasóink, kedves Bajtársak,

remélem, mindnyájan jól vannak.

Az újság megjelenését érintő változásra hívom fel figyelmüket. Mivel csoportjaink taglétszáma egyre csökken, s így a lap előállítására küldött támogatások is, a minél hosszabb ideig történő további megjelenésünk érdekében 2025-től átállunk az évi három számra. Ezek időpontja április 1., augusztus 1., és december 1. lesznek, ezért a lapzárta is ily módon változnak. Megértésüket köszönjük. A döntés nem volt könnyű, de mi is szeretnénk, hogy a Kárpát-medencén kívüli harmadik legrégebbi sajtótermék még sokáig létezzen!

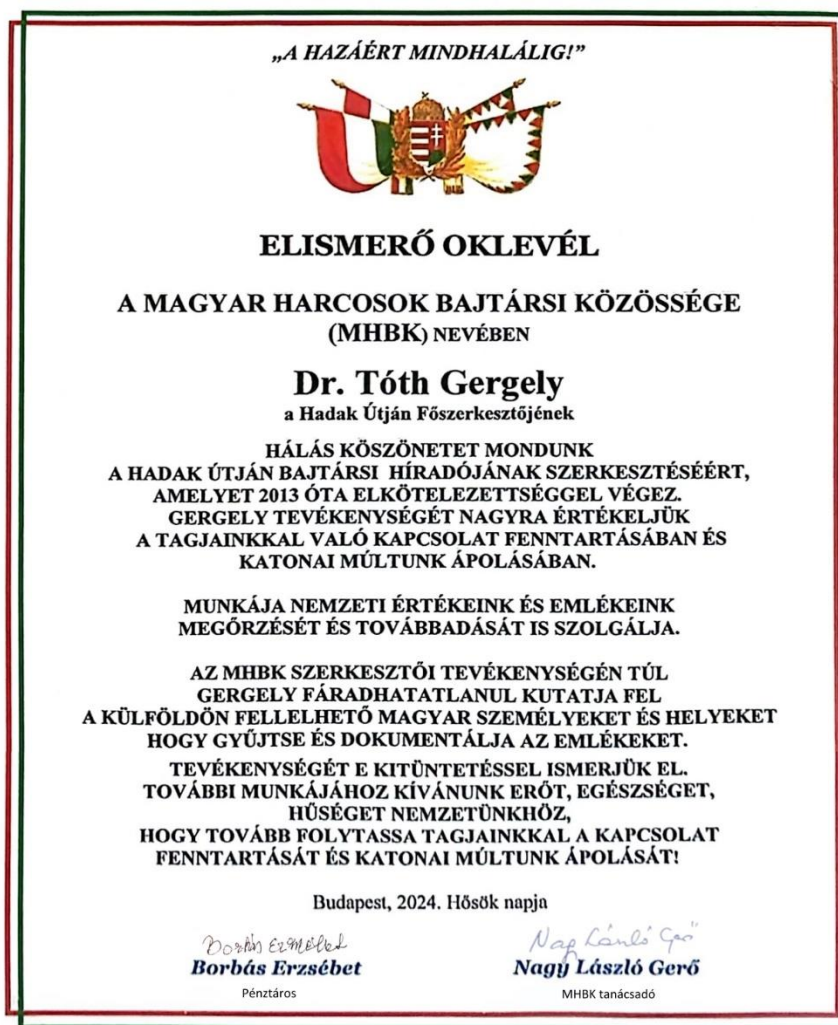
Dr. Tóth Gergely, szerkesztő

Február 25.-e a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja – soha nem felejtethetünk! Szintén kegyelettel emlékezünk az 1945. február 11.-i budavári kitörés évfordulójára, a Jóisten nyugosztalja a hős védőket. -A Magyar Nemzeti Bank Széll Kálmán téren álló épülete falán emléktábla adózik az áldozatok emlékének. (A szerk. felvétele 2024)

Köszönetünk Borbás Erzsébetnek sokéves munkájáért, és egy elismerés

Erzsébet asszony ez év októberével korára és egészségi állapotára való tekintettel **lemondott pénztárosi tisztségéről. Hálás köszönetünk** a sokéves alapos munkájáért és az MHBK és az újság hűséges szolgálataért, mind Torontóban, mind idehaza. Kívánunk neki még sok békés évet egészségben és jó kedélyben, ezután pedig tb. pénztárosi minőségben! -Ugyanez alkalommal **Ő és barátunk, Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke** egy elismerő oklevéllel és egy kitüntetéssel leptek meg, melyre igazán nem számítottam, de nagyon jól esett. Ennek indoklása egyrészt a 2013 januárja óta végzett szerkesztői munkám és "a tagjainkkal való kapcsolat fenntartása és katonai múltunk emlékeinek ápolása", másrészt "a külföldön fellelhető magyar emlékek fényképes dokumentálása", melyet szabadidőmben és szinte teljesen saját forrásból végzek immár majd két évtizede (www.magyarnegyed.com). Köszönöm, hogy gondoltak rám! (Én csak egyszerű módon megemlítettem volna az elismerésemet, de ők ragaszkodtak a részletes, képes megjelenítéshez.)

10

Hozzájárulások utalása Kanadán belül

Kedves kanadai Bajtársak és Olvasóink, kérjük hozzájárulásait az alábbi két módon továbbítani Torontóba. Előre is köszönjük!

1. A hagyományos módon sima csekken, Hungarian Veterans' Association névre kiállítva, s torontói segítőnk, Forrai Levente címére küldve: 26 Spruce Ave., Richmond Hill, ON L4C 6W1
2. Ún. e-transferrel, mely esetben nincsen banki levonás. Ha szükséges, gyerekek, unokák segíthetnek az idősebbeknek. Ehhez mindössze a lenti emailcímre van szükség.
Az utalás módja: "An e-transfer can be completed via online banking. If your member doesn't do online banking then an option is for them to give the funds to their kids who use online banking and they can complete the e-transfer. E-transfers are to transfer funds within Canada (between Canadian banks). For this, the sender doesn't have to know with which bank you bank, or any account numbers. In order to send an e-transfer, the client should go to their online banking and press "transfer", choose the e-transfer option, and for the first time "add a recipient", i.e. add your association's email address, leventef@primus.ca. Once they have entered this email, they can key in the amount and a reason why they are sending the funds, e.g. 'donation'".

Lg. Kenyeres Dénes ny. alezredes, a HOHE területi szervezet vezetője jelentései Kecskemétről

1956-os mártírra emlékeztek a hős városban

Több mint húszéves hagyománya van annak, hogy a koholt vádak alapján, Kecskeméten kivégzett Dr. Szobonya Zoltánra három helyszínen is megemlékeznek halála évfordulóján. Az idén Kecskeméten erre szeptember 26-án került sor. Először a Neumann János Egyetem Könyvtárában gyűltek össze a Szobonya család tagjai és tisztelői. Szobonya Zoltán ügyvédet 1957 elején vették őrizetbe és fogták perbe. Hosszú vallatást és fogvatartást követően 1958. szeptember 29-én akasztották fel a Megyei Börtön udvarán. Utána évtizedekig nem lehetett még beszélni sem a neves ügyvédről, az 1956-os forradalom jeles képviselőjéről.

A Himnusz elhangzása után Kissné Szobonya Csilla a család nevében köszöntötte az egybegyűlteket. Röviden felidézte édesapja tevékenységét az 1956-os forradalom és szabadságharcban. A városban emléktábla és utca is őrzi a mártír emlékét. 2016-ban Bács-Kiskun megye Önkormányzata szeptember 29-ét Szobonya Zoltán Emléknappá nyilvánította. Azóta minden évben átadják a róla elnevezett Emléklapokat azoknak, akiket a proletárdiktatúra idején meghurcoltak.

Beszédet mondott Dr. habil Fülöp Tamás, a kecskeméti egyetem rektora és Dr. habil Bank Barbara történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottság tagja. Felidézték a kivégzett hős vértanú nagyszerű tetteit, az

ellene lefolytatott koncepció per lefolyásának és elítélésének a körülményeit. Tárogatón közreműködött dr. Tóth Ákos dékánhelyettes. A jelenlévők megkoszorúzták a a 2009 óta a Szobonya Zoltán utca elején álló Emlékkövet. -A Vármegyeháza dísztermében folytatódott a megemlékezés, ahol Rideg László, a Vármegyei Közgyűlés elnöke és Bank Barbara mondtak emlékezőbeszédet. Ezt követően a megyei közgyűlés elnöke átadta az emléklapokat. Délután a Vármegyei Börtön falán lévő Szobonya Emléktáblánál volt emlékezés. A Himnuszt követően Kissné Szobonya Csilla üdvözölte a megemlékezésen megjelenteket. Ünnepi beszédet mondott Dr. Szakály Sándor, a Veritas Intézet és Könyvtár főigazgatója. Utána pedig Bányai Gábor országgyűlési képviselő, kormánybiztos is szólt az egybegyűltekhez. Mindkét szónok kegyelettel és nagy tisztelettel méltatta a koholt vádak alapján elítélt és kivégzett forradalmár életútját és 1956-os tetteit. A megye népe, Jánoshalma és Mélykút lakossága pedig különösen tisztelte és szerette a kulákokat, parasztokat védő, egyszerű embereket is mentő ügyvédet.

A jelenlévő szervezetek képviselői koszorúztak a börtön falán lévő márvány emléktáblánál. Koszorút helyezett el Bányai Gábor országgyűlési képviselő, Szalai József és Zalai Sándor a Szent György Lovagrend nevében, lovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes a Honvéd Hagyományőrző Egyesület Kecskeméti Területi Szervezete és az 1956 Magyar Nemzetőrség Kecskeméti Parancsnoksága képviseletében, és még sokan mások. A Szózat zárta a kegyeleti megemlékezést és koszorúzást.

Emlékezés és koszorúzás Kecskeméten az 1956-os forradalom kitörésének 68. évfordulóján

Harmincöt éve hagyomány már a hírös városban is, hogy kegyelettel és tisztelettel emlékeznek az 1956-os forradalom és szabadságharcra. 2024. október 23-án, a Szabadság téren álló 1956-os emlékműnél tartották a város szervezésében az ünnepséget. A Himnusz elhangzását követően a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház művészei "Tűz és Vér" című műsorral tisztelegtek a forradalom emléke előtt. Sípos Imre rendezésében Marz Fruzsina, Varga-Huszi Máté és Venczli Zóra színművészek zenés előadás keretében mutatták be a proletárdiktatúra ellen fellépő felkelők, forradalmárok hősiességét és nagyszerű harcát. A zenés műsor után Cey-Bert Róbert író, 1956-os forradalmár mondott ünnepi beszédet. Elmondta, hogy a forradalom hírére hogyan jutott Kaposvárról a fővárosba a harcok helyszínére. Azonnal bekapcsolódott a küzdelembe. Október 26-tól már jelen volt, ahol tenni lehetett valamit a diktatúra ellen a forradalom sikeréért. A hitvallása: A magyar lélek szabadság nélkül elpusztul. Élete legboldogabb napjait élte 1956. október 28. és november 4. között - mondta az egykori forradalmár. A megemlékezésen elhangzottak Albert Camus francia író gondolatai: "A magyar vér oly nagy értéke Európának és a

szabadságnak, hogy óvnunk kell minden cseppjét."

Az 1956-os Emlékműnél többek között koszorút helyeztek el: dr. Salacz László és dr. Szebellédi Gyula Tamás országgyűlési képviselők, Szemereyné Pataki Klaudia polgármester, v. Tiszavölgyi István törzskapitány, v. Béni Tibor, v. Boksa Éva, v. Szajki Ferencné a Történelmi Vitézi Rend nevében, lovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes és lovag Rózsa Zoltán nemzetőrtsízt pedig a HOHE Kecskeméti Területi Szervezete és az 1956 Magyar Nemzetőrség Kecskeméti Parancsnokság képviseletében. A Szózat zárta a megemlékezést. A rendezvényen közreműködtek: a Kiskun Huszár és Honvéd Hagyományőr Egyesület tagjai, valamint a Kecskeméti Gáspár András Technikum honvéd kadétjai.

Nemzeti Gyásznapi Kezdeményezés

A magyar kormány 2013-ban nyilvánította gyásznappá november 4-ét, az 1956-os forradalom és szabadságharc vérbefojtásának napját. Kecskeméten is tartottak megemlékezést két helyszínen.

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata, az 1956 Magyar Nemzetőrség Kecskeméti Parancsnoksága és a Honvéd Hagyományőrző Egyesület Kecskeméti Területi Szervezete tartott megemlékezést és koszorúást a Köztemetőben. Az emlékezők először az 1956-os Kopjafánál gyülekeztek. A Himnuszt követően e sorok írója üdvözölte a jelenlévőket emlékbeszéddel. Kiemelte: Az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseinek áldozatvállalása az eltiport küzdelem leverésének ellenére sem volt hiábavaló! Kenyeres alezredes a forradalom szereplőire, a hősökre való emlékezése során végig tekintett az októberi népfelkelés fontosabb kecskeméti eseményein, különös tekintettel a város központjában zajló vörös csillagok és egyéb hatalmi jelképek eltávolítására. Beszéde végén kihangsúlyozta: A magyar történelem könyvében aranybetűkkel van megírva az 1956-os forradalom és szabadságharc napjainak históriája! Akkor nemcsak az évszázad legnagyobb eseménye, hanem a magyar nemzet történetének a legtisztább és legdicsőségesebb, hősi szabadságharca zajlott. 1956 őszén, a forradalom napjaiban, a nemzet világtörténelmet írt!

Sajnos a túlerőben lévő, ránk támadó ellenség eltiporta ugyan nagyszerű küzdelmünket, viszont elmondhatjuk: 1956 hőseinek áldozatvállalása örök példa marad valamennyiünk számára.

Az emlékbeszéd után Kovács István József költő, irodalomszervező "Sortüzek" c. versének elszavalásával tisztelgett a forradalom hősei emléke előtt. A résztvevő szervezetek, egyesületek koszorúkat helyeztek el a kopjafánál. A város nevében Bán János és dr. Fekete Gábor alpolgármesterek, a vármegyei közgyűlés képviseletében Vedelek Norbert elnök, a Történelmi Vitézi Rend nevében v. Tiszavölgyi István törzskapitány, v. Szajkó Ferencné és v. Süli-Csontos Ottó, a HOHE és az 1956 Magyar Nemzetőrség

képviselésében Kenyeres Dénes nyá. alezredes, a Mi Hazánk Mozgalom nevében Vörös Mária, a Hírös Városért Egyesület képviselésében Király József és Szentgyörgyi Tibor Viktor koszorúzott. A Szózat zárta a kegyeleti megemlékezést.

Az emlékezők ezután átmentek a Köztemető 1956-os sírparcellájához, illetve az ottani Emlékműhöz. Kenyeres alezredes felidézte az 56-os parcella kialakításának történetét. Az ott nyugvó személyek mindannyian részt vettek a forradalom eseményeiben. Kovács István költő ismét verset szavalt. Az emlékműnél koszorút helyeztek el: Bán János és dr. Fekete Gábor alpolgármesterek, Kenyeres Dénes alezredes. Többen gyertyát, mécsest gyújtottak s azt helyezték el a sírokra, illetve az Emlékműnél.

Dobai Miklós: “Nincs kerek évforduló, de az ország nagyjaira akkor is emlékezni kell. **Most lesz évfordulója, hogy nagy önuralommal viselt méltatlan és igazságtalan portugáliai száműzetésben, Estorilban elhunyt vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország volt kormányzója.**”

Monostoriné Szelezky Gabriella: 1956. október 23: Budafok-Tétény hősei

„A mi nemzeti ünnepeink olyanok, mint a bibliai ünnepek, természetünnepek is, kész csodák. Március 15-e a tavaszünnepe, október 23-a az ősziünnepe, mert a szüret ekkor tombol a Hegyalján és ez kapcsolódik a mártírszürethez, ugyanis nagyon sok ókeresztény legenda a mártíromságot úgy fogja fel, mint a szüretet.” – mondta Jankovics Marcell egy beszélgetés során.

1956-nak pedig bőven voltak mártírjai. A közért hozni áldozatot nem jár elégtétellel, de járhat szenvedéssel. Az októberi forradalom és szabadságharc világtörténelmi súlyú esemény volt. A háború után felépülő ország ismét olyan helyzetbe került, amely elviselhetetlen volt számára. Az élehetlenné vált mindennapokban, a testileg, lelkileg tönkretett magyarságnak pedig vállalnia kellett a mártíromságot, hiszen az elnyomó kommunizmus a sajátjait sem kímélte ugyanúgy kivégezte, börtönbe zárta.

Budafok-Tétény is adott a hazának ismert és ismeretlen hősokeket, tenni és cselekedni akarókat az elviselhetetlen rendszerrel szemben. Még csak 6 éve vált Budapest részévé, de a fővárosi eseményekből kivette a részét már az első naptól fogva az első éves műszaki egyetemistától, a munkás fiattól, a Corvin köziek katonai vezetőjéig.

1956-ban mintha már a természet is készülődött volna a kerületben. Kiseb földrengés, árvíz sújtotta az itt élőket, de még tanácselnökökből is kettő jutott egyszerre a vezetés élén.

A 13 napban az itt élők is átélhették a nemzet egységében a felemelő pillanatokat, a vörös csillagok itt is lehullottak az épületekről. Nemzetőrséget alakítottak, fegyvert ragadtak fiatalok és idősebbek, munkások és értelmiségiek. A balatoni úton, az „S-kanyarban” azzal küzdöttek, ami a kezükbe akadt. A műhelyből vitt gépszírral kenték fel az utat, megakadályozva a szovjet páncélozott járművek bejutását a városba.

Kerületünk első ismert áldozata Schaffer Gyula, Öcsi volt, aki a vele lévő budafoki fiatal lányokat

hazaküldte a Mórícz Zsigmond körtérről, mert veszélyesnek látta a helyzetet. Igaza volt, mert Ő már nem térhetett haza, de nem magát, hanem barátait féltette. Rövid időn belül elesett.

Mayerhoffer Frigyes csupán 15 éves volt, még alig élt, ő a legfiatalabb ismert áldozatunk, az „S-kanyar” egyik hőse, aki fejlövést kapott. Hiába kérték, Ő sem ment haza, hanem részt akart venni a harcokban.

A festő Vén Emil félretéve az ecsetet csatlakozik a felkelőkhöz, az orvos Dr. Takács Pál, Fáy Ferenc, Hufnágel István, Landi János, Priska József Tamás, Onestyák László, Preszmayer Ágoston és lehetne még sorolni a neveket Rózsavölgytől Nagytétényig. Harcosokból áldozatok vagy túlélők lettek, bár ez utóbbiban sem volt a börtönben köszönet. Megalázó kínzások, embertelen körülmények, felfoghatatlan, elviselhetetlen mindennapok. Szabadulás után is megfigyelt, ellehetetlenített életek.

Márványba és kőbe vésett nevek, mögötte egyszerű életutak, akik csak egy szabadabb világban kívántak élni, emberibb körülmények között, csak élni akartak.

1956. október 23-a valóban csoda volt, őszi nap, mely egy fennálló világot rengetett meg, éppen ezért tiporták el akkora erővel, ezért nem lehetett róla még beszélni sem, mintha meg sem történt volna. Ezért lett ismét meghatározó 33 év múlva 1989-ben, a csodák évében, elhozva a változásokat.

1956 eseményeire úgy emlékezhetünk vissza, hogy felemelhetjük a fejünket, s azt érezhetjük, hogy jó magyarnak lenni!

Budafok, 2024. október 23.

Huszár András jelentései Nagykanizsáról, hagyományőrző és nemzetmentő tevékenységéről

András tevékenységéről általában bővebben tudunk jelenteni, de ezen az őszi annyit teljesített, hogy csak tételesen van erre lehetőségünk. Mindenesetre köszönjük folytatódó és fáradhatatlan hagyományőrző munkáját!

“Az MH vitéz Szentgyörgyi Dezső 101. Repülőandár Gripenjei tisztelgő repülést hajtottak végre 2024. augusztus 7-én, melynek utolsó állomása a leghűségesebb város volt. Vitéz nemes Molnár László főhadnagy emléke előtt hajtottak fejet ilyen módon a kései utódok, aki 80 évvel korábban ezen a napon halt hősi halált a haza védelmében. (...) 2022. augusztus 14-én lepleztük le a közadakozásból megvalósított emléktáblát. -Mielőtt hazafelé vettem volna az irányt, ellátogattam Győrbe, a Nádorvárosi temetőbe. Feltett szándékom, hogy felkeressem az összes Magyar Tiszti Arany Vitézségi Éremmel és Magyar Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett katona végső nyughelyét, hogy fejet hajthassak előttük. Az említett sírkertben nyugszik Győrszemere község szülőtte, vitéz Koltai Mihály őrmester, akinek „*az 1943. január 14-én a Storošbevoje mellett tüzelőállásban lévő üteget megrohanó többszörös ellenséges túlerővel szemben, maroknyi kezelőszemélyzete élén sebesülése ellenére is példaadó személyes bátorsággal folytatott s az ellenség megfutamosítását eredményező küzdelem után tanúsított kimagaslóan vitéz magatartása elismerésül*”.”

2024 szeptember: “A közelmúltban Benke Dániel barátommal két emlékhelyre látogattunk el, amelyek olyan Zala vármegyei hősökhez kötődnek, akik fontos szerepet játszottak az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején. Nemesapáti szülőtte volt Püspöky Grácián zászlótartó, honvéd hadnagy, aki azzal írta be nevét a magyar hadi krónikákba, hogy 1849-ben ő tűzte ki elsőként a győztes honvédek zászlóját a visszafoglalt budai várba. Pusztaszentlászló - Válicapuszta temetőjében alussza örök álmát; itt hajtottunk fejet előtte és helyeztük el koszorúnkat. Szintén Zala vármegyében látta meg a napvilágot Inkey Kázmér őrnagy is. Kiváló hadfi hírében állt, akinek leghíresebb haditette az volt, hogy Buda 1849. május 21-i visszavételekor a 47. honvédzászlóalj parancsnokaként honvédekkel elsőnek ért fel a várba és tüzték ki a magyar lobogót. Szentpéterúr községben emlékeztünk meg róla a közösségi ház falán

található domborműnél, amely Turi Török Tibor szobrászművész tehetségét dicséri.”

Püspöki Grácián nyughelye

“Bozsoki János 1918. április 3-án látta meg a napvilágot a Somogy vármegyei Nagybajomban. Nevét 1944-ben, a tordai csatában mutatott bátor és önfeláldozó magatartásával írta be a magyar hadi krónikákba, amikor megállította a túlerőben lévő szovjet alakulatok előretörését és megakadályozta, hogy értékes magyar harcjárművek kerüljenek az ellenség kezére. E haditettéért - mint a Magyar Királyi Honvédség 7. tagjának – a Magyar Tiszti Arany Vitézségi Éremet adományozták részére. A napokban lesz hőstettének 80., novemberben pedig halálának 15. évfordulója, ezért egy emléktáblával szeretnék tisztelni előtte, amely szülővárosában kerül majd leleplezésre. Legnagyobb örömömre Nagybajom város polgármestere és a település önkormányzati képviselői is támogatásukról biztosítottak. S ez meg is valósult: “Nagybajom, november 17, vitéz Bozsoki János, Magyar Tiszti Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett rohamtüzér hadnagy tiszteletére állított emléktábla ünnepélyes felavatására került sor”.

“Nagyon fontosnak tartom, hogy a nagykanizsai és a Zala vármegyei hősök emlékét is ápoljam. Kezdeményezésem nyomán került be a Nagykanizsai Helyi Értéktárba vitéz Szabadi Béla őrmester. -Nem szabad megfeledkeznünk a másik Magyar Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett Zala vármegyei hősről sem. Szalapa községben született, majd szinte egész életét Zalaszentgróton élte le Pilipár Dezső, aki később vitéz Pataky Dezsőként jeleskedett a harcmezőn. Nagy megtiszteltetés és öröm volt számomra, hogy mesélhettem a bátor törzsőrmesterről a Zalai Hírlap újságírójának. -Korábban kezdeményeztem, hogy életműve és katonai pályája nyerjen felvételt Zalaszentgrót Települési Értéktárába. A cikk megjelenése után kaptam a remek hírt, miszerint az illetékes bizottság pozitív döntést hozott. Egy újabb apró győzelem, hogy Pataky Dezső neve se merüljön a feledés homályába.”

“Október 2: (...) “könyvbemutatóra, ahol Pozsgay Gyula grafikus „*A láthatatlan ellenség*” című

történelmi képregénykötetével ismerkedhetnek meg az érdeklődők, amely minden idők legeredményesebb magyar vadászpilotájának, vitéz Szentgyörgyi Dezső zászlósnak állít emléket. A rendezvényt megtisztelti jelenlétével a kiváló pilóta fia, Szentgyörgyi Dezső nyugdíjas MALÉV-pilóta, aki édesapjáról mesél majd.”

“Csatolva küldöm a „Hadak útján” hadtörténelmi előadás-sorozat következő eseményének meghívóját. 2024. október 9-én Prof. Dr. Hermann Róbert Széchenyi-díjas történész, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc elismert kutatója és szakértője, a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum parancsnokának tudományos helyettese lesz a vendégünk. Előadásának címe: Inkey Kázmér és Püspöky Gracián – A Budai Vár visszavételének zalai hősei.”

“Skerlák Józsefné Peszleg Terézia, Ungor Károly, Balázs László. Nagykanizsa egyike volt azoknak a városoknak, ahol a kommunista karhatalom emberei tüzet nyitottak a fegyvertelen tüntetőkre az 1956-os forradalom és szabadságharc során. Az október 26-i sortűznek számos sérültje és sajnálatos módon három halálos áldozata is volt. Azon a tragikus napon kapott lövést és hunyt el az 52 esztendő, pogányszentpéteri születésű Skerlák Józsefné, született Peszleg Terézia, aki a nagykanizsai Tripammer utcai temetőben nyugszik. -Ungor Károly ipari tanuló mindössze 16 esztendő volt. Szentpéterúr község temetőjében alussza örök álmát, sírján az alábbi sorok olvashatók: *„Itt nyugszik Ungor Károly. Élt 16. évet. Megsebesült 1956. október 26-án. Megnyugodva Isten akaratában meghalt november 1-én. Örökké gyászolják szerető szülei és testvérei.”* Benke Dániel barátommal kerestük fel végső nyughelyüket és helyzetük el koszorúinkat. -Balázs László volt a harmadik halálos áldozat, akit mellkasán ért egy lövés. Előbb a nagykanizsai kórházba került, majd innen átszállították Szombathelyre, ahol nem sokkal 16. születésnapja előtt, 1957. január 23-án hunyta le örökre szemét.”

November 6: “a Magyar Honvédség vitéz Szentgyörgyi Dezső 101. Repülőandár aktív Gripen pilótája, Majerik Máté százados tart vetített képes előadást a Halis István Városi Könyvtárban. (...) Ugyanaznap délelőttre szervezünk egy diákelőadást is, amelyen általános és középiskolai diákok, valamint kadétek tudhatják meg, hogy hogyan válik valakiből magyar vadászpilóta.”

“Nagyon fontosnak tartom, hogy a halottak napján is megemlékezzünk bátor katonáinkról. Ennek szellemében látogattam el a napokban két Zala vármegyei katonahős sírjához, akik a második világháború éveiben kiérdemelték a Magyar Arany Vitézségi Érmét. Koszorút helyeztem el vitéz Pataky Dezső törzsrörmester zalaszentgróti sírján, valamint a nagykanizsai Tripammer utcai temetőben nyugvó vitéz Szabadi Béla őrmester végső nyughelyén is.”

November 13: “1997-ben ezen a napon hunyt el vitéz dr. Merész László tartalékos hadnagy. Kaposvár szülötte 1941. augusztus 6-án olyan haditettelt hajtott végre, amellyel örökre beírta nevét a magyar hadi krónikákba. A magyar és német csapatoknak sikerült nagyobb szovjet erőket bekeríteni Umány térségében. Ezek az alakulatok mindenképpen szerettek volna kitörni ebből a kelepcéből, melynek útját Merész László vágta el két Csaba típusú páncélgépkocsival. Először a szovjet lovasságot, majd a gépesített gyalogság erőit zilálta szét kihasználva minden tűzerejét. Rövid idő alatt 12.000 géppuska és 720 nehézpuska lövést adtak le, így volt lehetséges, hogy néhány magyar katona megállította a sokszoros túlerőben lévő ellenséget. 1944. január 20.-án a Magyar Királyi Honvédség tagjai közül harmadikként adományozták részére az 1942-ben alapított Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érmét. Ő hajtotta végre az első olyan haditettelt, amelyet aztán a nevezett kitüntetéssel jutalmaztak. A kitüntetés eszmei értékét mutatja, hogy a második világháborúban mindössze 22 magyar és 1 német katonatiszt érdemelte ki. A háborút követően Ausztráliában telepedett le és ott is hunyt el. Földi maradványait nem sokkal később a kaposvári Keleti temetőben helyezték nyugalomra, majd 2021 novemberében exhumálták és átszállították a budapesti Fiumei úti sírkert 52-es parcellájába.”

November 20: “folytatódik a „Hadak útján” hadtörténelmi előadás-sorozat a nagykanizsai Halis István Városi Könyvtárban. Horváth Gábor, a Batthyány Lajos Gimnázium történelem és német szakos tanára és Horváth Tamás, nyugdíjas történelemtanár lesz a vendégünk. Előadásuk címe: Dr. Horváth László alezredes élete és katonai pályája. Horváth Gábor az unokája, Horváth Tamás pedig az unokaöccse az alezredes úrnak.”

Hazaszeretet, büszkeség és elhivatottság – a katonai hivatás alappillérei

Beküldte Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke

„Az előző generációk hosszú sorának soha nem jutott teljes béke, nem volt még olyan kor, amikor kiképzett katonákra ne lett volna szükség „– hívta fel a figyelmet Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter **az augusztus 20-i tisztavatáson** mondott beszédében.

A budapesti Kossuth téren rendezett Szent István-napi díszünnepségen és tisztavatáson Magyarország nemzeti lobogójának felvonása után, Sulyok Tamás köztársasági elnök, a Magyar Honvédség főparancsnoka, valamint a kormány tagjai, a Nemzeti Közszerológati Egyetem (NKE) vezetői és a táborkari jelenlétében 142-en, köztük a Nemzeti Közszerológati Egyetem (NKE) Hadtudományi és Honvédtisztképző Karán (HHK) végzett 76 hallgató tette le tiszti esküjét.

Ma is vannak olyan erők, amelyek a háborútól hasznot és hatalmat remélnék, a magyarok azonban békét akarnak, ezért a haza védelméből a „mi nemzedékünknek” is kijut a maga része – emelte ki a honvédelmi miniszter.

Egyetlen ország és nemzet sem hanyagolhatja el ezt, az önmaga iránti legfontosabb kötelességét, hiszen bármely állam és nemzet csak úgy létezhet, ha megvédi határait, polgárait, hitét, nyelvét és kultúráját – jelentette ki Szalay-Bobrovniczky Kristóf. Úgy fogalmazott: „Ősi katonanemzet vagyunk a magunk magyar módján, készek és képesek vagyunk az önvédelemre, háborítatlanságunk védelmére, a határaink biztosítására, a megújulásra, egy modern hadseregben való szolgálatra.”

A miniszter arról beszélt, hogy az ország védelmi képességét napról napra erősítik: 2010. után újra kellett építeni a honvédelem egész rendszerét, megtalálni azokat a formákat, amelyek az ország lehetőségei között a kor viszonyainak leginkább megfelelő módon alkalmasak a haza védelmére. „Miközben szorosán együttműködünk NATO-szövetségeseinkkel, és teljesítjük a közös védelemből ránk háruló feladatokat, fel kell készülni a háborús idők fenyegetéseinek elhárítására is” – mondta, megjegyezve, hogy fontos a NATO-szövetség, de közben óvnunk kell nemzeti érdekeinket, a szövetségen belül is. -A magyar honvédség folyamatosan erősödik, mert a békéhez erő kell: az egyéni felszereléstől a modern fegyvereken át az infrastrukturális feltételekig minden megújul a magyar katona környezetében, továbbá stabil és méltó megélhetést biztosítanak azoknak, akik a nemzet szolgálatába állnak. Lerakták egy komoly hadiipar alapjait, és újra „nemzeti ügyé” teszik a hazaszeretetet, a honvédelmet, amely éppúgy kötelesség, mint ahogy jog és lehetőség is - sorolta az újításokat a miniszter.

Böröndi Gábor vezérezredes, köszöntőbeszédében a hazaszeretetet, a büszkeséget és az elhivatottságot mint a katonai hivatás alappilléreit emelte ki. A Honvéd Vezérkar főnöke úgy fogalmazott, hogy a most felavatandó honvédtisztek a haza védelmére esküdnek fel, azért készek harcolni is. A vezérezredes kiemelt fontosságúnak nevezte, hogy a honvédtisztek törekedjenek a folyamatos fejlődésre és a példamutatásra. A magyar katonák teljesítményének méltatása mellett a honvédtisztektől azt is kérte, hogy biztassák a

fiatalokat a honvédséghez való csatlakozásra, illetve éljenek a kínálkozó lehetőségekkel.

Az eskütétel televíziós közvetítésének szakkomentátorai Lippai Péter dandártábornok, az NKE HHK dékánja és Illényi Dániel hadnagy, a 2023-as év esküszövegének előmondója voltak. „Az eskü szavainak súlya van” – fogalmazott a vegyvédelem területén szolgálatot teljesítő hadnagy, amely eskütételt élete legmeghatározóbb pillanatának tartja, a karrierindítása legfontosabb mozzanatának. „A HHK képzései lehetővé teszik, hogy visszaadjuk a katonai hivatásnak azt a becsületet, amit megérdemel – tette hozzá Illényi Dániel. A hadnagy megemlítette azt is, hogy a haza iránti szeretet, a hivatástudat, a haditechnikai eszközök, a biztos életpálya miatt választotta a HHK-t.

Lippai Péter a műsorban a többi között arról beszélt, hogy a Magyar Honvédség teljes megújulás alatt áll, a személyi állomány szakmai, technikai és szervezeti felkészítése van folyamatban arra a fenyegetésre, amit a hibrid- és a kiberhadviselés jelent, amely szempontból a fiatal generációra nagy szükség van, akik „az elektronikai fegyverekkel szinte készség szinten bánnak”.

A dékán hangsúlyozta a civil munka mellett elvégezhető területvédelmi tartalékos szolgálat jelentőségét: a területvédelmi tartalékos katonák elsődleges feladata, hogy szükség esetén kiképzett katonaként helyben, lakókörnyezetükben segítsék a honvédség munkáját – fogalmazott. Elmondta azt is, hogy a javában zajló haderő reform nyomán felállított új szervezeti formára az NKE-n már több mint hatvanan jelentkeztek.

Lippai Péter kiemelte: a HHK-n arra törekszenek, hogy a tisztjelöltek a képzésük során nemzetközi környezetben is kipróbálhassák szakmai tudásukat, hiszen „a tudás és a képesség folyamatos fejlesztése a cél, mert ezek „adják meg a tekintélyt”. A tisztté válás nagyon fontos eleme, hogy olyan motivációs benyomásokat kapjanak a leendő katonák, amelyek által a tartásuk, az önbecsülésük nő – hangsúlyozta. A HHK a Ludovika Zászlóaljjal közösen nagy hangsúlyt fektet arra, hogy nemcsak évközben, hanem a nyári időszakban is kiképzéseken vehessenek részt a tisztjelöltek – emelte ki a dékán.

Illényi Dániel hadnagy a dandártábornok szavait megerősítve elmondta, hogy a katonai szolgálat folyamatos tanulást jelent, a most esküt tett tisztek esetében „elindul a kiképzésen túli szolgálat”, kikerülnek a csapatokhoz, megismerkednek az állományukkal, a beosztottjaikkal, a feletteseikkel, különböző gyakorlatokban fognak részt venni. -Lippai Péter a Magyar Honvédség huszár egységére is kitért, amellyel kapcsolatban rövid történeti ismertető után megjegyezte, hogy a díszelgés mellet „a tervek szerint a jövőben huszár ezredként, annak egyik osztálya a hagyományos huszárfeladatokat, azaz harcfelderítést fog végrehajtani”. -A honvéd tisztjelöltek fogadalmukat kardrántással, az egykori Magyar Királyi Ludovika Akadémia jelmondatával, „A Hazáért mindhalálig!” felkiáltással erősítették meg.

A tisztavatás új elemeként Sulyok Tamás köztársasági elnök az eskü szövegének átvételét követően megköszönte az esküt tett katonáknak, hogy Magyarország békéjének és védelmének szolgálatát választották. Az eskütétel után Berta Tibor katolikus tábori püspök és Mészáros László protestáns tábori püspök mondtak fohászt. A tisztavatás után a Magyar Honvédség JAS-39 harcászati repülőgépei piros, fehér, zöld csíkot húzva repültek át a Kossuth tér felett, ezzel köszöntve az esküt tett tiszteket.

Szöveg: Sallai Zsófia, MTI, Fotó: Szilágyi Dénes

RÖVID HÍREK

-**Pintér Kornél**, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke jelentette, hogy Szervezetük és társszervezeteik az őszi folyamán az alábbi rendezvényeket és megemlékezéseket tartották: **szeptember 20.-án Balatonfüreden a SZORAKÉSZ-emléktáblánál koszorúzással egybekötött megemlékezést.** Ugyanaznap koszorúzták meg **vitész Bata Ferenc (1934-1953) mártír antikommunista nemzeti ellenálló emléksobrát**, ahol Pintér elnök mondott emlékbeszédet. Szintén ugyanaznap Arácson **B. Thúry Zsuzsanna** egykori mikófalvi kitelepített „**Göröngyök az úton**” c. kötetét mutatták be. Október 16.-án szintén Arácson **Woki Zoltán** „**Az utolsó magyar király Vas vármegyében**” és az „**1000 éves őrvideki magyar emlékek a 100 éves Burgenlandban**” c. köteteinek vetítéses előadással egybekötött bemutatójára került sor. Október 22.-én nyitották meg a „**Gloria Victis 1956**” c. tárlatot Lovason. Október 23-án szokás szerint Veszprémben a Vármegyei Rendőrfőkapitányság épületében lévő emléktáblánál **koszorúztak.** A november 4.-i gyásznapon pedig **Ajka-Padragkúton a Kommunista Diktatúra Bányász Mártírjainak és Hőseinek Emlékoszlopánál tisztelegtek.** Eközben a fiatalokról sem feledkeztek meg, ismét meghirdették a „**Mit jelent nekem 1956?**” című alkotói pályázatot. November 15.-én pedig megint Arácson **Dr. Susa Éva** igazságügyi antropológus, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság tagja „**Kegyelet és végtisztesség – A kommunista diktatúra áldozatainak exhumálása és azonosítása**” c. kötetének előadással egybekötött bemutatóját rendezték. -Ezúton is köszönjük fáradhatatlan nemzetmentő munkájukat!

Hadak Útján – a harmadik legrégebbi folyamatosan megjelenő magyar sajtótermék a Kárpát-medencén kívül